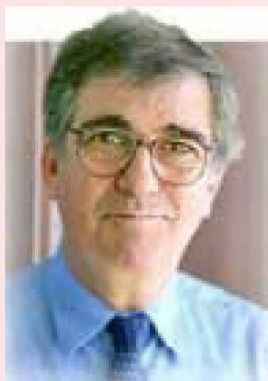

DIÀLEG, DIÀLEG, DIÀLEG

El mot diàleg és un bé escàs avui en dia on la confrontació entre els que no tenen les mateixes idees, és l'única forma que entenen per creure que així tenen la raó. La política, la religió, la societat estan mancades del significat d'aquesta paraula. Diàleg vs intolerància, diàleg vs ignorància, diàleg vs conflicte.

Els extrems s'han apoderat dels carrers i de la política, no solament al nostre país. Veiem com cada dia se succeeixen manifestacions a França, Itàlia, Grècia, Alemanya... on els intolerants es barregen amb les persones que senzillament exerceixen un dret com el de manifestar les seves opinions. Cada cop més, una part de la societat es manifesta amb violència, i la diversió també, solament cal veure com s'acaben una gran part dels botellots. Hem de ser conscients que tots plegats tenim un problema.

Ernest Lluch va ser un home de diàleg, aquesta va ser una paraula que va menar la seva trajectòria tant política com segurament personal. Creia que l'ús del diàleg el fa un instrument per aconseguir el respecte. Seva va ser una gran frase que va dir en un míting davant de simpatitzants d'ETA, un any abans del seu assassinat: "Gritad, porque mientras gritáis no mataréis". Des del PSC de Tona pensem que Ernest Lluch, avui en dia, no té el reconeixement que una figura de la seva talla es mereix. Per posar un exemple de la seva trajectòria política, com a ministre de Sanitat, va establir-se com a

objectiu la universalització de l'assistència sanitària a càrrec dels impostos que paguem, servei que tots nosaltres avui en dia gaudim cada vegada que estem malalts. També com a polític i com a persona va enfrontar-se, amb la paraula, a tots aquells que reivindicaven la violència com la forma d'obtenir allò que creien legítim.

A Catalunya alguns sectors de la societat han relegat la seva figura a un segon terme, aquest novembre ja farà 21 anys del seu assassinat, sí, sí, assassinat, no va estar exiliat, ni empresonat, ni va morir per un accident, va ser assassinat, però els diversos governs de la Generalitat no l'han tingut en compte, era socialista, probablement s'ha considerat que no era un autèntic català.

Fa poc al nostre poble es va posar el nom de Muriel Casals a un equipament, la Muriel se'l mereixia, per descomptat, però pensem que si Ernest Lluch hagués viscut més anys, en algun moment haguérem pogut trobar als passadissos del Parlament a la Muriel i l'Ernest parlant, malgrat les seves divergències i els diferents enfocaments de les coses. Tots dos eren uns polítics de primer nivell.

Amb aquest escrit ens adrecem a TOTS els grups polítics, de l'Ajuntament, els que governen i els que estan a l'oposició, per manifestar el nostre interès a posar el nom d'Ernest Lluch a una plaça, parc, equipament o carrer del poble de Tona.

Socialistes de Tona